

„Łagodne, spokojne cieszenie się chwilą obecną” instalacja Jana Baszaka i Wiktorii Walendzik

Witryna w podcieniach przy wejściu do budynku ms1. Frontowa ściana przeszklona od podłogi po sufit. Tafla szkła podzielna czterema pionowym prostokątami o szerokości ok. metra.

Za szybą zaaranżowany pokój dzienny. Symbolicznie odgradzony od przestrzeni muzealnego hallu dwoma identycznymi kwietnikami w kształcie poziomego prostopadłościanu na metalowej geometrycznej konstrukcji. W donicach zielonolistne żywe rośliny.

W lewym rogu w głębi szerokie niskie siedzisko z oparciem. Obite czarną, pikowaną skórą na krótkich metalowych nóżkach, łukowato wygiętych w iksy. Na siedzisku dwie futerkowe poduszki czarna i beżowa. Przez oparcie przerzucony welurowy, jasnoseledynowy koc.

Pod siedziskiem warujący ciemnoszary pies z tworzywa przypominającego gips. Podłużny pysk i lekko szpiczaste uszy. Szczupła, wydłużona sylwetka naturalnej wielkości średniego psa. Wywinięty nad grzbietem ogon i fragment mordki w kolorze białym.

Obok okrągły niski stół z czarnym okrągłym blatem o średnicy ok. metra.

Na środku blatu mało precyzyjnie wyrzeźbiona ceramiczna rzeźba. Niejednolicie pomalowana i szklwiona. Podstawa okrągła, jasnoróżowa. Na niej fragment ciemnego pnia z wychodzącym z niego konarem. Na konarze siedzi białe zwierzątko o czarnych oczach i nosiku, przypomina psa. Na prawo od figurki święcąca lampka. Druciana, geometryczna konstrukcja, sześcienny klosz, czarny na zewnątrz w środku biały. Na dolnym blacie stołu filcowy, beżowy skrawek materiału.

Obok stołu ustawiona skośnie podrapana ciemnobrązowa skórzana kanapa. Na bocznym oparciu przy stole futerkowa kamizelka. Po prawej stronie figurka warującego psa – bliźniaczo podobna do psa spod siedziska. Przednie łapy sztywno wystają poza krawędź kanapy. Obok na podłodze swobodnie porzucone jasnoseledynowe klapki na obcasach. Czubki bez palców kwadratowe.

Po lewej przystawione do kanapy niskie trzystopniowe schody. Obite welurową beżową tkaniną. Z tej samej tkaniny wykonana kokardka na najniższym schodku.

Nad kanapą unosi się figura czarnego pudła wielkości człowieka. Zwrócony lewym bokiem uchwycony w skoku. Przednie łapy zawisły na oparciu. Otwarta paszcza z różowymi dziąsłami i wyszczerzonymi zębami. Pies przystrzyżony charakterystycznie dla pudła: gęste loki na głowie, łapach i końcówce ogona.

Na szarej ścianie na lewo od pudła realistyczna płaskorzeźba wielkości średniego talerza, imitująca księżyc z kraterami.

Za kanapą po prawo druciany koszyk z futrzaną jasnoseledynową poduszką. Przy witrynie po prawej stolik ze złotą zdobioną nóżką. Na blacie figurka pieska z długimi blond włosami spływającymi z blatu i tworzącymi jakby obrus. Włosy spięte w kitkę na czubku głowy jasnoniebieską gumką z koralikami. Przy samej witrynie szary, niski prostopadłościenny grzejnik. Po lewo od grzejnika, między drugim identycznym grzejnikiem, okrągły brązowy dywanik. Na nim leżąca na prawym boku czarna, podobna do labradora, figura psa. Wykona jest z szytych skrawków materiałów. Drugi dywan ze sztucznego żółtego futra wycięty na kształt naturalnej skóry zdjętej ze zwierzęcia. Częściowo przysłonięty grzejnikiem.

Między żółtym dywanikiem a okrągłym niskim stołem ceramiczna figurka psa na motorze. W stylu figurki psa na stole: nierównomiernie pomalowana, umowne odwzorowanie psa i motoru.

W samym rogu przy witrynie niska okrągła pufa w białe brązowe łaty – imitująca umaszczenie cielaka. Między pufą a grzejnikiem zapalona lampka – identyczna jak ta na stole.

Na krótszej białej ścianie trzy pionowe monitory: w każdym na czarnym tle szybko zmieniające się dość małe fotografie. Na w pierwszym ekranie różne psy w ubrankach, w środkowym psy w torbach i plecakach. W ostatnim różne kaptcie w kształcie psiaków.

Autorka: Katarzyna Mądrzycka-Adamczyk

Konsultacja: Magdalena Rutkowska